

Paní Helena Řezníčková – životopis

Paní Helena Řezníčková se narodila v roce 1943, tedy uprostřed Druhé světové války do známé zlínské stavitelské rodiny Winklerů. Ta se mohla pyšnit postavením několika významných zlínských budov, například evangelického kostela, hotelu U Máců, a řady domů na Kamenné ulici.

Ve válku firma nefungovala, protože pan Winkler – tatínek naší pamětnice nechtěl stavět pro Němce a s Němci. Ale hned po osvobození se firma zmobilizovala a všichni čekali, že se všechno vrátí do starých kolejí a bude se stavět s plným nasazením. To se dělo dvě a půl roku, jenže potom přišel rok 1948.

V den narozenin tatínka paní Řezníčkové přišel k nim domů ráno neznámý člověk s tím, že je národní správce jde jejich rodinnou firmu znárodnit. Rodina byla v šoku a tatínek musel odevzdat klíče od firmy s tím, že už do ní nikdo z rodiny nesmím vkročit. Ze dne na den se tak rodina ocitla bez prostředků, protože vše, co po válce měli, dávali do firmy, aby ji co nejrychleji rozjeli. Když tehdy paní Winklerové, maminka paní Řezníčkové, potřebovala na nákup, šla si pro peníze do kasy ve firmě. A najednou byli Winklerovi odříznuti od peněz. Museli si půjčit.

Mnohem horší bylo, když zavřeli paní Winklerovou, maminku naší pamětnice. S přáteli měli společnost, pořádali přednášky a setkání. Ale vše sledoval příslušník Stb. Protože se zabývali přednáškami na nedovolená témata, skupina byla pozatýkána. Paní Winklerová byla odsouzena na dva roky. Vězení nesla velmi těžce. Když hrozilo, že umře, pustili ji domů. Po krátkém a nedostatečném zotavení musela ihned začít pracovat.

Paní Řezníčkovou nechtěli po základní škole nikam na žádnou školu vzít. Přitom byla výtvarně velmi nadaná jedničkářka. Ale byla dcerou politicky pronásledovaného člověka. Tak byla rok doma a pak začala pracovat ve fabrice. Byla moc šikovná a šlo jí, na co šáhla. Tak prošla různá pracoviště. Nakonec se ocitla dokonce v Praze, kde se naučila restaurovat gobelíny. Uvažovala i o studiu na výtvarné akademii. Ale z toho sešlo.

Nakonec se paní Řezníčková vdala a měla tři děti. Poté se rozvedla. Nyní už je babičkou a bydlí v domku se pěkným dvorkem u fotbalového stadionu na místě, kde žila její rodina dřív. Přes křivdy se na svět a život dívá optimisticky. Bylo to s paní Řezníčkovou příjemné povídání.

Ondřej Knotek